

Sångpostillan - Tacksägelsedagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-09-22
Senast uppdaterad 2021-10-03

Tacksägelsedagen

Lovsång

Låt oss be om tacksamhet för allt det goda Herren ger oss.
Tystnad

O Gud, du som inte förtrötts att ge oss goda gåvor –
hjälp oss att i tro se dina underbara gärningar,
så att vi fylls med tacksamhet och glädje.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud,
som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Tacksägelsedagen har temat lovsång. När vi idag bryter upp från vårt instängda liv och går ut på vandring tillsammans med vandringsfolket, får vi träffa flera intressanta människor, bland andra den tacksamme samariern. Vi sjunger oss in i dagens budskap med hjälp av psalmen 298 – Gud, ditt folk är vandringsfolket. Den skrevs 1745 av den walesiske pastorn William Williams. Anders Frostensson hittade den, översatte och bearbetade den. Melodin skrevs år 1905 av den walesiske kantorn John Hughes.

Söndagens läsningar: 1 Krön 29:10-14, 1 Thess 5:16-24, Lukas 17:11-19, Psaltaren 65:9-14.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Annika Pleijel läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!

Predikans text: Lukas 17:11-19

Under sin vandring mot Jerusalem följde Jesus gränsen mellan Samarien och Galileen.

När han var på väg in i en by, kom tio spetälska emot honom. De stannade på avstånd och ropade: ”Jesus, mästare, förbarma dig över oss!” Då sade han till dem: ”Gå och visa upp er för prästerna!” Och medan de var på väg dit, blev de rena.

En av dem vände tillbaka när han såg att han hade blivit frisk. Med hög röst prisade han Gud och kastade sig till marken vid Jesu fötter och tackade honom. Han var samarier.

Jesus frågade: ”Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra? Är det bara den här främlingen som har vänt tillbaka för att Gud ära?” Och han sade till mannen: ”Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig.”

Vi läser Psalm 298 vers 1: Gud, ditt folk är vandringsfolket. Själva du mitt ibland oss går.
Du oss leder, du oss stärker, när vår väg blir lång och svår.
Bröd från himlen, bröd från himlen /:ur din fadershand vi får :/

Under sin vandring mot Jerusalem följde Jesus gränsen mellan Samarien och Galiléen. Jesus är ofta på vandring. Vi ser aldrig, att han jäktar. Han flåsar inte fram. Vi märker i stället, hur närvarande han är i det, han gör. Jesus är i rörelse och han sätter människor i rörelse. Följ mig, säger han. Han vill få oss att bryta upp. Han kallar oss att bli vandringsfolket. Beteckningen på de första kristna var ju Vägens folk. En bra benämning. De var inte framme, de var på väg. Det fanns alltid mer att upptäcka och erfara.

Jesus är på vandring till Jerusalem. Vi anar vad han vill med oss. Bli inte fastnade i den här världen. Bli inte sittande i Galiléen, dröj inte kvar i de ljuvliga upplevelsorna på Bergspredikans berg. Det finns ett himmelskt Jerusalem som är värd all din bön och din längtan.

När du överlåter ditt liv till Jesus, överlåter du dig också till hans folk. Tillsammans får vi vara Kristi kropp som gör Jesus synlig här på jorden.

Han leder sitt folk på vägar, de kanske aldrig varit förut. Jesus följde gränsen mellan Samarien och Galiléen. Han vill att vi tillsammans med honom skall leta upp gränsmänniskorna, de som lever där mellan Galiléen och Samarien, på gränsen mellan Gud och världen.

Där finns de spetälska, dem som ingen annan vill ha att göra med. Jesus vill ta gränsmänniskorna, de osäkra, de utstötta, de besvärliga, de ouppfostrade, de jobbiga med på sin vandring. Men i detta letande skall vi veta att själv han mitt ibland oss går. Han oss leder, han oss stärker, när vår väg blir lång och svår. Vi skall ledas och stärkas av Jesus. Vi behöver inte längre drivas av skuld känslor och krav och ”måsten”.

Dessa spetälska stannade på avstånd, står det. De skulle ha håret oordnat, ha sönderrivna kläder, skyla sitt skägg och ropa OREN! OREN! De skulle bo avskilda, utanför lägret.

Idag finns många som håller sig på avstånd. Varför? Man känner sig inte hemma bland fromisarna i Galiléen. Och man känner sig inte hemma bland de världsliga i Samarien. Man håller sig på avstånd, man slår sig till ro i gränslandet. Man står med en fot i det respektabla Galiléen och en fot i det världsliga Samarien och blir låst av grupstrycket från Galileen och låst av grupstrycket från Samarien. Man vågar inte bryta upp. Därför händer ingenting. Man stannar kvar i en tråkig och blek kristendom. Stämmer det?

Ni kommer ihåg hur Josua mötte en man vid Jeriko med draget svärd. Och Josua frågade honom: Tillhör du oss eller våra fiender? Han svarade: Nej, jag är befälhavare över Herrens här. Josua förstår att han kommer från himlen och faller ned i tillbedjan. Han tar av sig skorna. Han förstår att platsen där han står är helig (Josua 5:13-15).

Josua fick möta Herren. De spetälska får möta Jesus (samma namn som Josua). Jesus från Nasaret kommer förbi. Men då gör inte det de var tillsagda att göra, nämligen sända ut varningsropet OREN. De ropade i stället: Jesus Mästare, förbarma dig över oss!

De ropar efter barmhärtighet. Har Gud hjärta för de arma? När vi sjunger vårt Kyrie eleison i högmässan är det inte en syndabekännelse, vi ropar efter Guds barmhärtighet i både egen och andras nöd. Och på det ropet svarar Gud med att låta änglasången från Betlehem ljuda. (prästen sjunger den mer eller mindre änglalikt). Gud har lagt sitt hjärta i Betlehems krubba. Gud bryr sig om oss genom Jesus. Han går mitt ibland vandringsfolket. Vägen kan bli lång och svår. Men han ger oss av sig själv. Av Guds fadershand får vi himmelskt bröd mitt bland jordiska krascher och kriser.

Vi sjunger nu vers 1: Gud, ditt folk är vandringsfolket. Själv du mitt ibland oss går …

Vi läser Psalm 298 vers 2:

Låt kristallklar källan strömma med det vatten som ger liv.
Bli vår eldstod under natten, och om dagen molnstod bli.
Starka klippa, starka klippa, /:var vår tillflykt och vår frid :/

De spetälska ropar efter barmhärtighet. Vad svarar Jesus? Endast detta: Gå och visa er för prästerna! Prästerna var ju den tidens hälsovårdsnämnd. De hade till uppgift att konstatera om någon blivit frisk. Och Jesus sa nu bara detta: Gå och visa er för prästerna. Inget mer. Jesus ber inga varma böner. Han lägger inte händerna på dem. Han låter dem inte känna en ström av helande genom kroppen. Han bara säger, att de skall gå till prästerna.

Och prästerna, de finns i Jerusalem. Det är flera mil dit. Jesus säger detta och går sedan vidare och inget händer med dem. De ser på sig själva … lika spetälska som förut. Hur skall de våga gå?

Men de går. En mil. Två mil. Inget händer. Tre mil, fyra mil. Plötsligt säger någon: Titta på min hand. Den börjar bli hel. En annan av dem ropar: Titta på min fot. Jag har fått tillbaka känslan igen. Och någon stirrar plötsligt på sin kamrat och säger: Din näsa har växt ut. (Genom spetälskan trillade kroppsdelar ofta av).

Vad lär vi oss av detta? Fyra lärdomar:

1. Kom till Jesus. Ropa ut din nöd. Behåll den inte för dig själv. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden. När får jag komma och träda fram inför hans ansikte? Mina tårar är min mat dag och natt … (Psalt 42:3-4).
2. Lyssna Jesus. Vad säger han just till dig? Lyssna in hans ord. Hans ord är ande och liv (Joh 6:63). När jag tar emot hans ord vet jag det ligger en skapande kraft i hans ord. De är liv för envar som finner dem och en läkedom för hela hans kropp (Ordspr 4:22).
3. Lyd Jesus. Gå och visa dig för prästerna. Om du har fått ett helande är det viktigt att gå till prästerna, de brukar vanligtvis int

tro på sånt. Ett litet under kan förändra många präster. (Också många präster kom till tro Apg 6:7).

4. Ha förväntningar på Jesus. Han är klippan som ger strömmar av liv. Hans närvaro finns där under dagen & i molnstod. Du ser ofta moln, töcken, mörker. Men mitt i detta ser du Jesus. Jesu närvaro finns där också under natten & i eldstoden. Jesus är elden som lyser för oss i vårt mörker. Han är elden som värmer frusna hjärtan. Han är vår tillflykt och vår frid. Jesus är källan om ger liv, han är eld och vatten, han är klippan som jag får hålla mig nära, han är vår tillflykt och vår frid.

Vi sjunger nu vers 2: Låt kristallklar källan strömma med det vatten som ger liv …

Vi läser Psalm 298 vers 3:

När jag når de mörka vattnen, över dem skall färdas ut, räds jag ej.
På andra sidan finns en värld av sång och ljus.
Där skall lovsång, där skall lovsång /: stiga stark som havets brus :/

Vad händer sedan med de spetälska? Vad händer med de många som på olika sätt också idag fått en beröring av Jesus? En av dem vände tillbaka när han såg att han hade blivit frisk, berättar Lukas. Med hög röst prisade han Gud och kastade sig till marken vid Jesu fötter och tackade honom.

Vilket härligt sätt att uttrycka sin glädje på. Är man glad vill man gärna låta kroppen vara med. Min själ och min kropp jublar mot levande Gud (Psalt 84:3). Man kan hoppa högt, man kan kasta sig till marken, ge upp glädjetjut & jabbadabbado & Kan du tänka dig att komma så här till Jesus. Eller föredrar du lite stelare former och högtidligare språk: ”Fader, jag frambär idag på Tacksägelsedagen lovprisning och tacksägelse för din nåderika omsorg”.

Jesus tar emot honom men frågar var de andra nio finns. Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra? Är det bara den här främlingen som har vänt tillbaka för att ge Gud ära? Jesus får inte något svar på den frågan. Kanske de nio sprungit och gömt sig bland oss. Några som fått en beröring av liv från Jesus men sedan fortsatt bland suckianerna.

Säkert var också dessa nio spetälska som blev rena också tacksamma. De hade gått till templet. De hade visat sig för prästerna. De hade blivit friskförklarade och sedan uppriktigt tackat Gud för detta, kanske med något offer. Kanske de ställt till med kalas för familj och släkt och grannar.

Men den som vände tillbaka var en främling, som Jesus uttrycker det. Han var samarier. Han fick inte gå in i templet. Det var bara till för judar. Han stöttes bort av prästerna (kan sånt hända också idag?). Men denne främling blev mottagen av Jesus. Det var detta som födde fram lovsången i hans liv. Han var älskad, älskad, älskad …

Poängen är inte att han är ett dygdemönster i tacksamhet. Poängen är att han mött en som älskade honom mer än någon annan är han som sjunger så för oss i en psalm: Motganger møter meg & aldri du stöter meg bort fra din hellige, mektige favn. Mennesker glemmer meg, Herre, du gjemmer meg fast ved ditt hjerte och nevner mitt navn (Ps 650:2).

För oss är det viktigt att lära oss detta: Att vända tillbaka till Jesus. Hålla sig nära honom. Inte bara söka hans gåvor, hans händer. Ge mig det och det … utan söka honom själv, söka hans ansikte, komma honom så nära att man upptäcker det som står i välsignelsen: Hans ansikte lyser…

När vi fortsätter att vara hos Jesus får vi så mycket mer. Till samariern säger Jesus: Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig (Din tro har frälst dig). Han fick vandra med vandringsfolket i Jesus frälsande kraft. Genom allt mörker som kastar sig emot oss behöver vi inte va rädda. Vi har fått en ny målsättning för vårt liv, vi vandrar mot en värld som är full av sång och ljus. Och där sköts lovsången var starkare än våra futtiga decibel. Där blir lovsången som havets brus.

Vi sjunger vers 3: När jag når de mörka vattnen, över dem skall färdas ut …

Du ordbrukare!

När du läst denna predikan får du lägga pannan i djupa veck och svara på dessa 11 frågor:

Stanna till vid varje fråga:

1. Jesus vandrar. Och vi är vandringfolket. Varför kallas de första kristna för Vägens folk?
2. Vad är målet för Jesus? För oss?
3. Hittar vi några gränsmänniskor på vår vandring idag? Finns det ”spetälska” hos oss?
4. Varför håller de spetälska sig på avstånd? Gör vi så? Vad betyder grupptricket för oss?
5. Vad ropar de spetälska. Var finns deras rop i vår högmässa? Vad sjunger vi om då?

6. Vad svarar Jesus på deras rop?
7. Vad händer när de (vi) lyder Jesus?
8. Fyra lärdomar: ropa ut din nöd. Lyssna till Jesus. Lyd Jesus. Ha förväntningar på Jesus.
9. Vad gjorde den som fick en beröring av Jesus? Hur uttrycker han sin glädje?
10. Jesus frågar efter de nio. Vad får han för svar?
11. Vad ligger i ordet främling?

I bibelskolans skattkammare finns ett skafferi.
Där finns några tankar om att vi är vandringsfolket.
Tryck på vandringsfolket så ta vi dig dit.